

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos VIII. — Izdan in razposlan dne 12. marca 1870.

21.

Dogovor od 25. januarja 1870,

kteri se je na podlogi najviše odloke od 21. januarja 1870, med ministerstvom za trgovino na eni in več železnocestnimi družbami kot kupci Dunajske zvezne železnice na drugi strani sklenil zastran pogoj, pod katerimi se jim podeli dopustitev (koncesija) uživati to železnico.

Dogovor,

kteri se je na podlogi najviše odloke od 21. januarja 1870, med c. kr. ministerstvom za trgovino na eni in s temi-le železnocestnimi družbami, namreč: c. kr. priv. družbo južne železnice, c. kr. priv. družbo avstrijske državne železnice, izklj. priv. cesar-Ferdinandovo severno železnico, c. kr. priv. cesaričino Elizabetino železnico, c. kr. priv. avstr. severnozahodno železnico in c. kr. priv. cesar Franc-Jožefovo železnico, kot kupci Dunajske zvezne železnice na drugi strani sklenil o pogojah, pod katerimi se jim podeli dopuščenje uživati le-to železnico, takole:

§. 1. Nižeimenovanim šest železnocestnim družbam, namreč:

- c. kr. priv. družbi južne železnice,
- c. kr. priv. družbi avstr. državne železnice,
- izključ. priv. cesar-Ferdinandovi severni železnici,
- c. kr. priv. železnici imenovani po cesarici Elizabeti,
- c. kr. priv. avstr. severnozahodni železnici in
- c. kr. priv. cesar-Franc-Jožefovi železnici,

na ktere po glasu kupne in prodajne pogodbe ob enem sklenjene med c. kr. ministerstvom za finance in med njimi prehaja s c. kr. zaklada last Dunajske zvezne železnice in ki imajo po določbah te kupne in prodajne pogodbe dne 20. januarja 1870 priti v fizično posest iste železnice, podeljuje se vkupno na devet deset let počemši od 20. januarja 1870 koncesija, Dunajsko zvezno železnico rabiti in uživati.

§. 2. Koncesionarji prevzamejo glede Dunajske zvezne železnice vse pravice in dolžnosti, ki so s posestjo in uživanjem lokomotivne železnice združene po postavi za dopušcanje železnic od 14. septembra 1854, Drž. z. št. 238 in po redu za vožnjo po železnicah od 16. novembra 1851, Drž. zak. od leta 1852, št. 1, kakor tudi po vseh postavah in ukazih, ki bi se utegnili prihodnjič izdati.

§. 3. Za Dunajsko zvezno železnico naj veljajo te-le maksimalne trife:

Od kolodvora severne železnice k kolodvoru južne in Gjurske železnice
in *vice-versa*:

Vozno blago I. razreda na colni cent	gld. 0·025
„ „ II. „ „ „ „	„ 0·03
„ „ III. „ „ „ „	„ 0·05
Mrliči po eden	„ 4·00
Konji	„ 0·50
„ več kot eden, za vsakega	„ 0·25
Ekvipaže in vozovi po kosu	„ 1·00
Voli, krave, biki, mule in mezgi, po tem tudi drobnica v vozeh z enim dnom od voza	„ 1·00
Drobnica v vozeh z dvojnim dnom od voza	„ 2·00

Od velike colnije k kolodvoru severne ali južne in Gjurske železnice
in *vice-versa*:

Vozno blago I. in II. razreda od colnega centa	gld. 0·0225
Vozno blago III. razreda, ne podvrženo colnemu ravnanju, od colnega centa	„ 0·03
Vozno blago III. razreda, podvrženo colnijskemu ravnanju, od colnega centa	„ 0·04
Po en mrlič	„ 4·00
Konji	„ 0·50
„ več kot eden, od vsakega	„ 0·25
Ekvipaže in vozovi po kosu	„ 1·00
Voli, krave, biki, mezgi in mule, po tem tudi drobnica v vozeh z enim dnom od voza	„ 1·00
Drobnica na vozéh z dvojnim dnom od voza	„ 2·00

Pri brzovožnji jemljo se za mrliče, ekvipaže, konje in druge živali zgornje pristojbine v dvojnem znesku, za vse drugo blago pa tarifne pristojbine III. razreda tudi v dvojnem znesku.

Razredba blaga.

Pod I. trifni razred gredo, če se ima vsaj 200 colnih centov voziti: odpadki, živalski in rudninski, Besemerova sirova litina, drva, cement, coaks, gnoj, gnojilna sol, blago litega železa (nezavito), železnocestne šine, kolesa in *tyres*, prsti, rude, vsakovrstno žito, mavec, smole, navadne, tudi asfalt i.t.d., sočivje in krompir, apno, premog, mlevna roba, kakor: trgana moka (gres), phani ječmen, na vres mleto žito, otrobi in proso, moka, rudnine, sirove, oljni hlebci (preše), semenje za olje, sirovo železo, sirovi tabak, sirovo jeklo, pesek, kamenje, skrili, brebir, spodium, opeke, pesa za cukar.

Pod II. razred: Reči pod I. razredom naštete, če se v množini izpod 200 colnih centov oddado na železnico, — vendar se za-nje ne vzame nikoli, več kot bi bilo plačati po I. razredu, ako se oddá 200 colnih centov, — po tem les, tudi doge, deske in žaganice, bombaž v balah, pivo (ol) v sodih, hrastovo čreslo, hrastovo lubje, železnična vozila po lastnih kolesih tekoča, stearin in glycerin, po tem vsakovrstne tolšče, samo ne sveče in milo, barveni les v čokih, slad, mašine (razstavljene) in deli mašinski, olje v sodih, lugasta sol ali pepelik, solitar, sol, soda, vinski cvet (špirit) v sodih, vino v sodih, žeplo.

Pod III. razred: Vse druge v I. in II. razredu ne imenovane reči.

Za vožnjo vojakov in vojaških reči po celi zvezni železnici:

od glave	gld. 0·05
za vojaško robo (prtljajo) in vsakovrstno vojaško voženino od colnega centa	„ 0·02
za 1 vojaškega konja posamič	„ 0·24
za več kakor enega konja od glave	„ 0·12
za vojaške voze po kosu	„ 1·20

Razen zgornjih trifnih cen ne bo treba plačevati nikakoršnih postranskih pristojbin.

Kadarkoli se ima živina voziti, mora biti človek zraven, ki na-njo pazi, in ta se pelje zastonj po zvezni železnici. Če je živine več kakor tri voze, bode se na vsake tri voze po en spremljalec zastonj vozil.

Če bi se kdaj vožnja po Dunajski zvezni železnici znamenito povišala, bodo se koncesionarji s c. kr. ministerstvom za trgovino pogajali o tem, ne bili se te trife za nektero blago dale znižati.

§. 4. Povrh tega bodo koncesionarji tudi na Dunajski zvezni železnici sprejeli normalne teže za tisto blago, za katero občne železnocestne trife tako težo ustanovljujejo.

§. 5. Kar se tiče vožnje blaga sploh in zlasti blaga od železnic, ki se na Dunaju stekajo, ne sme se nikomur predstvo dajati, temuč prej oddano blago mora se natanko tudi prej odpeljati.

Blago naj se kar je moči hitro prevažá, in koncesionarji se zavezujejo, da se bodo med sabo dogovorili o dobi kar je mogoče kratki za izročanje blaga.

§. 6. Koncesionarji se zavezujejo, da se bodo po moči prizadevali, da se napravi zveza med vsemi kolodvori Dunajskih železnic.

§. 7. Koncesionarji morajo ob svojem trošku in tako, kakor se okolnostim kraja primerno najde, preložiti dotični kos Dunajske zvezne železnice, ker je potrebno zavolj prezidovanja Dunajskih kolodvorov c. kr. priv. družbe državne železnice in c. kr. družbe južne železnice.

§. 8. Ves v §. 1 določeni čas, ko bo koncesija trajala, mora se Dunajska zvezna železnica ohraniti v popolnoma dobrem stanu ter mora služiti občinstvu tako, kakor vsakokratna potreba nanese.

§. 9. Če bi se ktera v tem dopustnem pismu izrečena, koncesionarjem naložena dolžnost ne izpolnila, ima državna uprava pravico, narediti, kar je potreba, po postavi za dopuščanje železnic od 14. septembra 1854, Drž. z. št. 238, in vrh tega ob trošku koncesionarjev pomagati, kjer je pomoči treba.

§. 10. Ko preteče v §. 1 ustanovljena doba, med katero koncesija velja, pride država precej brezvračilno in brez obtežbe v posest in uživanje železnice v §. 1 prepuščene, in kosa njenega, ki se mora po §. 7 tega dogovora preložiti, z zemljiščem, vsemi umetnimi in zemeljnimi deli, z vsem spodnjim in vrhnjim delom in vso nepremakljivo pritiklino.

To velja tudi za premakljivo pritiklino do tistega števila kakor kaže pri prevzetju narejeni popis ali inventár.

V dokaz tega ti-le podpisi:

Na Dunaju, dne 25. januarja 1870.

Plener l. r.
c. kr. minister za trgovino.

C. kr. priv. družba južne železnice.

p. p. ravnatelj finančne službe:

E. Wiener l. r.

L. Cavallier l. r.

C. kr. družba avstr. državne železnice.

Grof Pergen l. r.

Bresson l. r.

N. priv. cesar-Ferdinandova severna železnica.

Vit. Jož. Stummer l. r.

Eichler l. r.

präses.

General-inšpektor.

C. kr. priv. železnica po cesarici Elizabeti imenovana.

Schey l. r.

Jož. Neumann l. r.

C. kr. priv. avstr. severnozahodna železnica.

Gross l. r.

Rittershausen l. r.

C. kr. priv. cesar-Franc Jožefova železnica.

Suttner l. r.

Schönerer l. r.

22.

Postava od 9. marca 1870,

da se novi zlati denarji vpeljejo.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora zaukazujem tako:

Tisti dan, ko pride v moč le-ta postava, izgube svojo veljavo člani 13, 14, 15, 16, 17, 18 in zadnji odstavek člena 1 cesarskega patenta od 19. septembra 1857 (Drž. zak. št. 169), potem §. 7, §. 20 in §. 21 cesarskega patenta od 27. aprila 1858 (Drž. zak. št. 63).

Namesti zlatih denarjev (kron in polkron) vpeljanih z omenjenimi postavnimi določbami bodo se kovali zlati denarji po osem goldinarjev enako dvajset frankom v zlatu, po štiri goldinarje enako deset frankom v zlatu.

Zlati denarji po osem goldinarjev bodo imeli premernik 21 milimetrov, 6.45161 gramov teže, in devet desetih čistine, t. j. devet desetih zlata in eno desetino bakra (kupra),

zlati denarji po štiri goldinarje pa bodo imeli premernik 19 milimetrov, 3.22580 gramov teže in devet desetih čistine, t. j. devet desetih zlata in eno desetino bakra.

Na kovni funt ali pol kilograma iz devet desetih zlata in ene desetine bakra pojde torej $77\frac{1}{2}$ zlatov po osem goldinarjev, 155 zlatov po štiri goldinarje.

Sprednja stran teh zlatih denarjev bo nosila Mojo doprsno podobo z opisom:

FRANCISCUS . JOSEPHUS . I. D. G. IMPERATOR . ET . REX.

Zadnja stran pa cesarskega orla z opisom:

IMPERIUM AUSTRIACUM.

Orlu na straneh naznambo vrednosti, namreč:

na levi strani 8 FL.

na desni strani 20 FR.

oziroma 4 FL. — 10 FR.

in pod cesarskim orlom kovno letnico.

Gladki kraj bo z vdrtimi črkami imel besedi:

VIRIBUS UNITIS.

Razloček nad ali pod določbo pri nakovanih denarjih ne sme prestopiti dveh tisočin ne kar se tiče teže, ne glede čistine.

Dokler ne bo vpeljana zlata veljava (vrednota, valuta), ki jo obeta člen XII postave od 24. decembra 1867 (Drž. zak. od l. 1868, št. 4), prepušča se dobrovoljni domembi vrednost, po kateri se bodo ti zlati denarji jemali.

Zvršiti to postavo se naroča ministru za finance.

Na Dunaju, dne 9. marca 1870.

Franc Jožef I. r.

Hasner I. r.

Brestel I. r.

23.

Postava od 9. marca 1870,

zastran zamudnih obresti, ki se bodo tirjale za neposrednje o postavljenem času ne plačane davke, in zastran pobiranja teh davkov sploh.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem tako:

§. 1. Kdor neposrednjega (direktnega) davka, namreč: zemljiškega, hišnorazrednega in hišnonajemnega davka, pridobilnega davka in davka od dohodkov, z državnimi prikladami vred, ne plača zadnji čas 14. dan po tem, ko izteče rok (brišt), kateri je v ti ali uni deželi postavljen za plačilo vsakega teh davkov, ta postane dolžan plačati zamudne obresti, če mu redni davek z državnimi prikladami vred za celo leto čez 50 gld. znese.

§. 2. Roki (brišti), kdaj je treba vsako vrsto davkov plačevati, naj se v vsaki deželi po Deželnem zakoniku vnovič oznanijo. Vrh tega naj se o začetku vsakega leta v slednji občini ali soseski, kakor je kje navada, pribije razglas, v katerem mora biti povedano, kdaj je treba kateri davek plačati, in kaj čaka tega, kdor postavljenega dne ne dostane.

§. 3. Zamudne obresti naj se za čas — od prvega dneva po tistem, ki je za plačilo davka postavljen, tje do res opravljenega plačila — štejejo tako, da pride po 1½ kr. na vsakih sto goldinarjev za vsak dan, ter naj se z dolžnim davkom vred potirjujejo.

§. 4. Ako se dolžni davek v štirih tednih po dnevu za plačilo postavljenem ne odrine, treba je po izteku te dobe precej davek in pa zamudne obresti, kar se jih nabere do plačilnega dneva, razen če bi se bilo zaprosilo za odpust davka ali za počak in bi politična gosposka spoznala, da je prošnja postavno utrjena.

§. 5. Če bi se o začetku novega davkovnega leta še ne bil mogel dolžni davek za to leto posamnim davkovcem dokončno predpisati, naj se davki za ta čas, kterega so ustavno dovoljeni, plačujejo po znesku, ki je za ravno preteklo davkovno leto veljal, dokler se ne predpišejo novi davki, v ktere je po tem treba všteti to, kar se je že opravilo.

§. 6. Ta postava pride v moč s 1. dnem meseca julija 1870.

§. 7. Ministru za finance je naročeno zvršiti to postavo.

Na Dunaju, dne 9. marca 1870.

Franc Jožef I. r.

Hasner I. r.

Brestel I. r.

24.

Postava od 9. marca 1870,

s katero se dovoljuje, da se sme v letu 1870 v vojake vzeti za dopolnitev stojne armade (vojnega pomorstva) in nadomestne rezerve potrebno število novincev.

S privolitvijo obeh zbornic Mojega državnega zbora ukazujem tako :

Člen 1. Dovoljuje se za leto 1870, da se izmed vojevutih mož postavno poklicanih letnih vrst zares vzame letno število novincev, ki je v členu 1 postave od 22. maja 1869 za stojno armado in vojno pomorstvo na 56.041 mož, po tem za nadomestno rezervu na 5.604 mož postavljen.

Člen 2. Zvršitev te postave naročuje se ministru za deželno bran, ki naj se zastran tega domeni z Mojim državnim vojnim ministrom.

Na Dunaju, dne 9. marca 1870.

Franc Jožef I. r.

Hasner I. r.

Wagner I. r. M. L.